

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Dositheo Cœnobiarchæ. 392.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

αναφθίνας, ἀσθδάζοντα. ἀλλὰ τοῖς
λόγοις τῶ λογικῷ προσκαρτερεῖν πα-
ραχρησασθαι. Σκέψιν δὲ πλὴν ἀξίαν, ἢ
μᾶλλον τιμωρίαν, ἄλλοις πλὴν ἀγύρ-
ταις προσξέει, οἷς ἢ κοινῇ συνήρμο-
σαι ἀλογία.

Δομestίαζῶ. τσα.

Τέχνην ἐπαγγέλλη φιλόσοφος, γνώ-
μην δὲ μετέρχη κακόλογον, μικρὰ θε-
ραπείων τραυμάτια, μεγάλα δὲ νο-
σῶν ἐξελαύματα. εἰ τοίνυν ἰατρὸς
βούλει φανῆναι τῷ πράγματι, σω-
τῆ τὸν πρόπον θεραπεύσον. ψυχρὸν
γὰρ καὶ γελιοῖον καὶ ἀχαιεῖ, ἄλλους
πειράσθαι ἴασθαι, ἑαυτὸν δὲ παροσχῶν
ἀσθενουῖτα.

Δοσιθέω ἀρχιμανδρίτῃ. τσβ.

Αἱ τῆς βρωμάτων ἀσκακονίαι πολ-
λοῖς ὑπὲρξαν ἀπαι γαστριμαργίας. ὅ-
πᾶντες γὰρ νυφόντως προσέρχονται
τῷ ἀγῶνι. τὸν ἀδελφὸν οὖν Ἀμβρό-
σιον σπύσησον τῆς τῆς ξένων ὑπηρε-
σίας, μὴ ξειώσης αὐτὸν σουτοῦ δι-
σκείνης.

Κυελλῶ. τσγ.

Ἡ τῆς φράσεως θαύματος ποιήσις, ἀ-
πλὴ τῷ κυεῖω οὐ γέγονε, εἰ γὰρ καὶ
τῷ γάμῳ πλὴν χεῖραν παρέχετο, ἀλλὰ
καὶ τῷ νόμῳ τὸ λείπον ἐπλήρωσεν. ἐ-
πειδὴ γὰρ σκείνος ἐν ὕδασι μόνον ἐ-
βάπτιζεν, αὐτὸς τῷ οἰκείῳ αἵματι ἐτε-
λείωσε, κινῶν ἐν ἑαυτῷ τὰ ἀμφοτέ-
ρα, καὶ ἐνὸν τὸν νόμον τῆς χάριτι.

Εκδικίω. τσδ.

Οἱ βόες μὴ κημοῦμενοι προσθυμότε-
ρον τὸν ἀμμιτον χετρυάζονται. τῆς
δὲ πόνων μετέχειν καλυόμενοι, ἀρ-
ροῦσι καὶ σπυτρεπονται, καὶ διδάσκα-
λοι ἀπειθεία μὴ ὑβρίζομενοι, πει-

literarum studiis assiduam operam dare
permitte. Illam autem dignitatem, imò
pœnam & cruciatum, aliis quibusdam
circulatoribus, quibus communis va-
cordia & literarum inscitia connexa est,
concilia.

Domestio Medico. 391.

Sapientem artem profiteris: animum
autem malè feriatum geris: vt qui exigua
quidem vulnera cures, ipse autem ingen-
tibus & grauibus vlceribus labores. Quo-
circa si reipsa medicum te præbere cupis,
moribus tuis medere. Frigidum enim &
ridiculum, atque illepidum est, aliis medi-
cinam afferre conari, seipsum autem æ-
grotantem negligere.

Dositheo Cœnobiarchæ. 392.

Ciborum ministeria gulæ atque inglu-
uici occasionem multis accersuerunt. Ne-
que enim omnes sobrio ac vigilanti ani-
mo ad huiusmodi certamen accedunt.
Quamobrem ab hospitibus inferuendi
munere Ambrosium fratrem remoue: ne
per illud cum abs te remoueas.

Cyrillo. 393.

Primum illud miraculum quod à Do-
mino editum est, non simpliciter ac sine
causa extitit. Quamuis enim nuptiis quo-
que, id quod opus erat, præbuit: tamen id
etiâ, quod Legi deerat, suppleuit. Quoniâ
nanque illa in aquis dūtaxat baptizabat,
ipse suo cruore initiationem sacram per-
fecit, vtrunque in seipso miscens, ac Legē
cum gratia copulans.

Ecdicio. 394.

Boues ij, quibus os camo non coërce-
tur, alacrius messē conficiunt: qui autem
laboribus suis frui prohibentur, segnitie
torpent, ac laborem auerfantur. Eodem
modo magistrī, cum per inobedientiam

M iij